

РЕШЕНИЕ

№ 2228

гр. Пловдив, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васил Ал. Тасев

при участието на секретаря Ваня Д. Койчева
като разгледа докладваното от Васил Ал. Тасев Административно
наказателно дело № 20225330204757 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалван е Електронен Фиш за налагане на глоба Серия К № 4191842, с който на В. И. Б., ЕГН *****, в качеството на представител на „НАНИПРАС КО“ ЕООД, е било наложено административно наказание „глоба“ в размер от 50 лева за извършено от него нарушение по чл. 21, ал.2, вр. чл.21, ал.1 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл.189, ал.4, вр. чл. 182, ал.2, т.2 от ЗДвП.

Жалбоподателят Б., по съображения, подробно изложени в жалбата, моли съда да отмени процесния електронен фиш като неправилен и незаконосъобразен. Претендират се разносните по делото за адвокатско възнаграждение. Редовно призован, жалбоподателят не се явява лично в съдебно заседание и не изпраща процесуален представител. До съда е депозирана писмена молба от жалбоподателя, с която заявява желание за даване ход на делото в негово отсъствие.

Въззиваемата страна, ОД на МВР-Пловдив, редовно призована за съдебно заседание, не изпраща процесуален представител. Чрез писмено становище от процесуалния си представител, страната иска потвърждаване на

обжалвания електронен фиш. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за намаляване размера на адвокатския хонорар до минимума, определен в Наредбата, при евентуално уважаване на жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира и приема за установено следното:

Жалбата е основателна.

От фактическа страна съдът приема за установено следното:

На 17.11.2020 г. в 13:19 часа на път II-64, км 34-ти, посока на движение с.Граф Игнатиево към с.Чернозем, било заснето и установено с автоматизирано техническо средство АТСС TFR1-M № 511, управлението на товарен автомобил „Ситроен Берлинго“, с рег. № ***** с установена скорост от 76 км/ч при разрешена скорост от 60 км/ч в извън населено място, въведено с пътен знак В26. Стойността на измерената скорост от техническото средство била 79 км/ч, като след приспадната максимално допустима грешка от „минус“ 3 км/ч в полза на водача, била установена стойност на скоростта на движение от 76 км/ч в, при което било изчислено, че е налице превишаване на разрешената скорост с 16 км/ч.

Установено било, че процесното МПС е собственост „НИПРАС КО“ ЕООД, а ангажиран с отговорността за констатираното нарушение бил жалбоподателят В. И. Б., в качеството на ликвидатор на горепосоченото дружество - като негов представител. С оглед на горното, срещу Б. за нарушение по чл. 21, ал.2, вр. чл.21, ал.1 от ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП бил издаден процесният Електронен фиш серия К № 4191842, с който му било наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева.

Тази фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от писмените доказателства по делото - ел. фиш, удостоверение за одобрен тип на средство за измерване, протокол за изпитване, протокол за употреба на АТСС, справка за регистрация на МПС, справка за нарушител/водач, снимка на полицейския автопатрул, акт за назначаване на ликвидатор, актуално състояние на „НИПРАС КО“ ЕООД, фотоснимка на заснетото МПС в нарушение. Последната, съгласно чл.189, ал.15 от ЗДвП се ползва с доказателствена сила. Съдът възприема и кредитира всички писмени доказателства по делото като обективни и непротиворечиви, служещи за установяване на обективната истина.

Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство „TFR 1-M“ № 511, представляващо мобилна система за видеоконтрол, която се монтира в служебния автопатрул. Техническото средство е от одобрен тип, видно от приложения Протокол № 9-33-20 за последваща проверка след ремонт на АТСС от дата 26.10.2020г., с валидност една година, т.е. до 26.10.2021г. Нещо повече, предвид изтеклият срок на приложеното удостоверение № 10.02.4835 към датата на нарушението, следва да се отбележи посоченото в разпоредбата на чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията, че когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип. Действието на тази презумпция се разпростира и върху употребата на мобилна система за видеоконтрол тип TFR1-M с № 511, тъй като тя е била в употреба към 17.11.2020г. и е отговаряла на одобрения тип.

Налице е и Протокол по смисъла на чл.10 от Наредба № 81213-532/12.05.2015г., в съответствие с изискванията за мобилните технически средства. Същият по съдържание съответства на процесното време и място на извършеното нарушение, както и на ограничението на скоростта и на техническото средство, което го е заснело. Посочени са правилно режим на измерване и посока за задействане, номерата на свалените статични изображения, сред което е и процесното такова. Индивидуализиран е и служебният автомобил, преминатата метрологична проверка. По делото са налични снимков материал на заснетия в нарушение автомобил, както и на разположението на автоматизираното техническо средство.

Издаденият ЕФ съответства на изискванията на чл.189 ал.4 от ЗДП, чийто образец е утвърден от министъра на вътрешните работи. Действително съобразно разпоредбата на чл.189, ал.11 от ЗДП влезият в сила електронен фиш се смята за влязло в сила наказателно постановление. Това приравняване обаче е само, относно последиците, с които се ползват влезлите в сила НП и електронните фишове и не обосновава необходимост от механично пренасяне на правилата, относно процедурата за съставяне и изискването за задължителни реквизити по чл.57 от ЗАНН, както и пренасяне, респ. прилагане на сроковете по чл.34, ал.1 от ЗАНН. В този смисъл не се ползват като реквизити издателят на ЕФ, датата на издаването му, пред кой и в какъв срок следва да се обжалва акта. Не се прилагат и сроковете за съставяне на

АУАН. Би имало значение единствено абсолютната давност от извършване на нарушението, на основание чл.81, ал. 3 от НК във вр. чл. 80, ал.1 т.5 от НК във вр. чл.11 от НК, която давност към момента очевидно не е изтекла.

Не на последно място следва да се посочи, че правилно е било подведено констатираното нарушение под нормата на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП, доколкото ограничението на скоростта за извън населено място е специфична от общоприетата.

Въпреки правилното констатиране на нарушение за превишение на ограничената с пътен знак В26 скорост от 60 км извън населено място, поради движение с 76 км/ч на процесния автомобил, то съдът намира, че неоснователно е ангажиран В. И. Б., в качеството на представител на „НАНИПРАС КО“ ЕООД /ликвидатор/ като субект на неправомерното деяние, при следните съображения:

Съгласно чл. 269, ал. 1 Търговския закон по време на ликвидация дружеството се управлява от ликвидатора, който е едноличен орган. Същият има правата и задълженията на управителен орган в зависимост от вида на дружеството. Ликвидаторът не само управлява дружеството, но и го представлява пред третите лица.

Съгласно чл. 135, ал. 1 от Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до Търговския регистър и до Регистъра на ЮЛНЦ назначеният служебно ликвидатор представя нотариално заверено съгласие за извършване на възложената работа. В Заявление по образец Б6 към Приложенията по Наредбата е посочен като необходим документ въпросното нотариално заверено съгласие с образец от подписа на ликвидатора. Фактическият състав по назначаването му обаче би се считал за завършен, едва с представянето на това съгласие от служебно назначения ликвидатор и едва тогава лицето би могло да представлява дружеството като ликвидатор на основание чл. 269, ал. 1 ТЗ и съответно да носи отговорност.

В случая след извършена служебна справка в Търговския регистър и от представените от жалбоподателя писмени доказателства - актуално състояние на „НАНИПРАС КО“ ЕООД от Търговския регистър и акт за назначаване на ликвидатор, се установява, че действително Б. е бил служебно назначен за ликвидатор на горепосоченото дружество, собственик на процесното МПС, на дата 25.09.2018 г., но така необходимият документ от нотариално заверено съгласие с образец от подписа на ликвидатора – отсъства.

В този смисъл жалбоподателя Б. е бил неоснователно наказан, вместо отговорността да бъде ангажирана за законния представител на „НАНИПРАС КО“ ЕООД, на основание чл.188, ал.2 от ЗДвП.

Ето защо, предвид горното и основателно въведеното възражение от страна на жалбоподателя, обжалваният ЕФ, като неправилен и незаконосъобразен, съдът намира, че следва да бъде отменен.

По разноските:

На основание чл.63д ал.1 от ЗАНН жалбоподателят има право на разноски, предвид изхода на делото. Такава претенция е своевременно направена от страна на жалбоподателя, ангажирани са и доказателства за реално разходени средства за адвокатско възнаграждение в размер на 350 лв., платени в брой, видно от приложения договор за правна защита от 01.10.2022г. Същевременно от въззиваемата страна е направено възражение за намаляване размера на адвокатския хонорар до минимума, предвиден в Наредбата № 1 от 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /Наредбата/. С оглед фактическата и правна сложност на делото, материалният интерес от 50 лева и на основание чл.7, ал.2 т.1 от Наредбата / преди измененията с ДВ бр.88 от 2022г. според датата на договора за правна помощ/, съдът намира претенцията на жалбоподателя за разноски, за основателна до минимума в размер от 300 лв., като следва да се осъди ОДМВР - Пловдив за тази сума.

Мотивиран от гореизложеното, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен Фиш за налагане на глоба Серия К № 4191842, с който на В. И. Б., ЕГН *****, ангажиран в качеството на представител на „НАНИПРАС КО“ ЕООД, , е било наложено административно наказание „глоба“ в размер от 50 лева за нарушение по чл. 21, ал.2, вр. чл.21, ал.1 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл.189, ал.4, вр. чл. 182, ал.2, т.2 от ЗДвП.

ОСЪДЖА ОДМВР - Пловдив ДА ЗАПЛАТИ на В. И. Б., ангажиран в

качеството на представител на „НАНИПРАС КО“ ЕООД, ЕГН *****, сумата в размер на 300 /триста/ лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението не е окончателно и подлежи на обжалване пред Административен съд гр.Пловдив в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____